

C. C. Andersen: Da vi i forrige Samling behandlede Lovforslaget om Søfolks Ulykkesforsikring, havde jeg Lejlighed til til at paatale det Misforhold, at Besætningen paa Fartøjer under 20 Register Tons ikke vilde komme ind under Ulykkesforsikringen. Det foreliggende Lovforslag afhjælper jo denne Mangel, og for saa vidt det lykkes at gennemføre det, ville vi have opnaaet ved dette Lovforslag i Forbindelse med Lovene af 3. April 1900 og 1. April 1905 at have etableret en Ulykkesforsikring, som drager alle, der have Beskæftigelse ved Fiskeri og Søfartsvirksomhed, ind under Ulykkesforsikringen, hvilket jo er et Forhold, med hvilket man maa udtale sin største Tilfredshed.

Det vilde være ønskeligt, om det kunde lykkes den højtærede Minister at opnaa et lignende Resultat for Industriens Vedkommende. Vi have vel indenfor Haandværk og Industri Loven af 7. Januar 1898, men denne Lov har saamange Mangler, indeholder Bestemmelser, som holde saa mange Arbejdere, som rettelig burde være indenfor dens Rammer, udenfor — saaledes alle de Arbejdere, der beskæftiges ved enetages Bygninger, og ligesaa alle de Arbejdere, der beskæftiges med Ladning og Losning og med Transportvæsen, — at det ganske sikkert vil være nødvendigt at optage Loven til en Revision for at faa disse Mangler rettede.

Jeg kan fuldstændig slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt) naar han henledte Tanken paa Spørgsmaalet om Indførelsen af en Ulykkesforsikringslov ogsaa for Skovbrug og Landbrug. Men saa vidt jeg erindrer, udtalte den højtærede Minister ved dette Lovforslags Forelæggelse i det andet Ting, at han havde et saadant Lovforslag under Udarbejdelse. Det skulde meget glæde mig at se et saadant Lovforslag fremlagt paa Rigsdagens Bord.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

la Cour: Jeg skal ikke komme ind paa almindelige Betragtninger. Jeg ønsker kun at gøre en enkelt Bemærkning til Lovforslagets § 1, hvor jeg synes, man gaar fraseparererede Hustruer vel nær. Der staar i 2det Stykke, 3die Punktum: „Retten til Forsikring bortfalder dog, for saa vidt Ægtefællerne ere blevne separerede inden Ulykkestilfældet.“ Det er jo ingenlunde givet, at det er Hustruens Skyld, at

Separationen er sket. Hun har indgaaet Ægteskabet med den paagældende Mand, han er bleven forsikret til Betyggelse ogsaa af hendes Fremtid, og saa kommer man og siger til Hustruen: „Ja, nu ere I blevne separerede, og saa har Forsikringen intet at sige for dit Vedkommende, du skal ingen Erstatning have, fordi din Mand er gaaet bort.“ Man kunde jo tænke sig, at Manden efter Separationsvilkaarene maatte svare hende et Underholds-Bidrag. Jeg ser ikke rettere, end at dette Lovforslag egentlig gaar de fraseparererede Hustruers Ret til Erstatning vel nær.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Jeg takker det høje Ting for den velvillige Modtagelse, det har givet det foreliggende Lovforslag, og jeg takker ikke mindst det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt) for hans Udtalelser angaaende en Udvidelse af Ulykkesforsikringen til ogsaa at gælde Landbrugets Arbejdere. Jeg har netop, som det vist ogsaa blev nævnt af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) under dette Lovforslags Behandling i Folketinget udtalt, at jeg havde et saadant Lovforslag under Udarbejdelse, og det er nu lykkedes at fremme dette Arbejde saaledes, at jeg ventelig i den allernærmeste Fremtid vil kunne sende et Udkast desangaaende til Arbejderforsikringsraadet, med hvem jo Ministeriet forhandler, forinden det fremsætter saadanne Lovforslag. Det er et meget omfattende og vanskeligt Arbejde, der her er Tale om, og navnlig har det under Udarbejdelsen vist sig, at der foreligger en højst mangelfuld Statistik, men dels kan man nok nogenlunde bruge Erfaringer fra andre Lande, og dels er det ogsaa muligt, at man paa forskellig Maade kan samle nogle Bidrag til Belysning af disse Forhold, forinden Lovforslaget endelig, senest i Begyndelsen af næste Rigsdagssamling, vil fremkomme for Rigsdagen.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds omtalte en eventuel Revision af Loven af 1898. Ogsaa jeg finder det rigtigt, at man begynder paa Forhandlinger i saa Henseende. Derunder vil jo ogsaa det af det ærede 3die Medlem for 8de Kreds berørte Spørgsmaal om Tvangsforsikring naturlig komme frem til Overvejelse. Det er en Selvfølge, at forinden noget saadant Lovforslag bliver fremsat for Rigsdagen, vil der blive ført indgaaende Forhandlinger mellem Arbejderforsikringsraadet og Ministeriet om denne Sag, og at et saadant Lovforslag i væsentlig Grad vil blive basé-